

971
וירא

כניסת השבת: 16:27

יציאת השבת: 17:17

רבנו תם: 17:51

ע"פ אופק ת"א

יז' בחשון התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

אירות 5 כוכבים

כאשר נפצע מרן הגר"ש גלאי שליט"א בתאונת דרכים והיה מאושפז בבית החולים, הגיע מרן הרב שטיינמן זצ"ל לבקרו בבית החולים. בכניסה, הציעו למרן תלמידיו להיכנס למעלית, אבל הוא התעקש לעלות את המדרגת ברגליו, אף שחדר האשפוז היה בקומה גבוהה, ואמר: **"בשביל מצוות ביקור חולים, שווה להתאמץ, חבל לעלות במעלית ולהפסיד את הזכות הגדולה של מאמץ לקיום המצווה"**.

רבי אייזיק שר זצ"ל ראה פעם בחור בישיבתו היוצא מחדר האוכל כשהוא מסתיר מנת אוכל בדרך לפנימיה. **"מדוע אתה מסתיר זאת?"**, שאל הרב, והבחור אמר בבושה שחברו חולה ומביא לו אוכל. **"אתה צריך להיות גאה בכך, האם גם את הלולב היית מחביא בעודך הולך לקיים את המצווה בחג סוכות?"**.

הזהר הקדוש כותב כי אם ח"ו נגזרה גזירה קשה על האדם, ה' ברחמיו שולח לו עני, **ואם האדם מכניס אותם לביתו או דואג למחסורו - מתבטלת ממנו הגזירה**.

בפרשת השבוע אברהם אבינו משתוקק להכניס אורחים למרות היותו חולה מהמילה. אלא, שמשום מה, התורה מאריכה בסיפור הדברים, ומספרת כמעט על כל פרט שהכין אברהם אבינו: כיצד רץ, מה הכין, היכן הושיבם, מה הביא להם לשתות. בדברים רבים אחרים שעבר אברהם אבינו התורה מקצרת מאד, ומדוע ראה ה' **יתברך להאריך כל כך בסיפור דברים הללו יותר מכל?**

אומר רבנו 'הסבא מקלם' ז"ל כי המטרה העיקרית של האדם בעולם הזה היא להידמות לבורא עולם, וכמו שהקב"ה נותן לכל העולם בכל רגע: **בריאות, חיים, פרנסה ועוד - כך הדרגה הגבוהה שיכול האדם להגיע היא להידמות לה' ולתת לכל אדם, אפילו לאדם הנראה כיהודי רחוק ומסכן. כשהקב"ה רואה זאת, הוא מעורר על האדם מידת החסד: "אתה דואג לבנים שלי, מאכיל ומפרנס אותם, עוזר להם ומייעץ להם - אתה שלי ומתנהג כמוני! אני אשמור אותך ואתנהג איתך מידה כנגד מידה בחסד וברחמים!"**. לכן, קבעו רבותינו בפרשה זו: **"גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכינה"**, כי ע"י הכנסת אורחים אתה נעשה ממש דומה לשכינה, בעוד שלקבל פני שכינה זה פחות ואינו חכמה, שהרי אינך עובד על עצמך ומשתדל בשביל כך!.

מכאן כותב רבי חיים פלאג"י זצ"ל דבר מיוחד במינו: **"וברך את לחמך ואת מימין והסירותי מחלה מקרבך"** - אם אדם מכניס אורחים לביתו ונותן להם לברך על המזון והשתיה, **באותו רגע הקב"ה מסלק את כל המחלות והאסונות שנמצאים בביתו!**. ולכן 'אורח' אותיות - **'אור ח'**, הברכה השמינית בשמונה עשרה הינה 'רפאנו', **לומר לך שאם תכניס אורח לביתך ותתן לו בעין טובה - יהיה לך אור גדול בבריאות שלך!**. אין כאבי שיניים, אין שפעת ואין מחלות ובעיות בכלי הדם!.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הלב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרן אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה ה"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה רות בת מרים הל"ו. יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

"הפלא ופלא" - אוצר של פלאי פלאות

(1) **כתב ה'ישמח ישראל'** (פר' מטות) **בשם הקדמונים:** "גם אדם שנגזר עליו להיות טיפס מטופש, אם יעסוק בתורה בהתמדה, התורה תחכים אותו, לא רק בדברי תורה, אלא אפילו בענייני העולם הזה, ונעשה כאנשים החכמים שנגזר עליהם מראש להיות חכמים".

(2) **כתב רבנו החיד"א** (ס' חדרי בטן פר' וזרא) **בשם האריז"ל:** "אדם החושק ומתאוה ללימוד מסוים מכל חלקי התורה - **אות וסימן שלימוד זה היה חסר לו בגלגוליו הקודמים,** והוא הוצרך לרדת בגלגול להשלים חלק זה שהוא משתוקק כעת".

(3) **כתב ה'זוהרי חמה'** (וישב קפד'): "גם דברי תורה שהאדם לומד ללא שום הבנה, **לאחר תחיית המתים יזכה להבינם על בוריים**".

(4) **כתב הצדיק 'קב הישר'** (פרק יג): "אדם המרגיש תוך כדי לימודו צימאון גדול לשתיה, אך הוא אינו מפסיק מלימודו כדי לשתות - **נחשב לו הדבר לכפרת עוונות על עוון דברים בטלים שדיבר!**".

להשגת הספר רח' סמטפת אפרים 11 - 052-7632686

הלכות והליכות

הרה"ג דוד אוחיין שליט"א

שאלה: בפרשת השבוע אברהם אבינו מכניס את המלאכים בדמות ערבים ומאכילם. האם מותר לתת צדקה לגוי בצומת הכביש?

תשובה: בגמרא (ע"ז כ) לומדת הגמרא מהפסוק: "לא תחנם" - שלושה איסורים בגוי: (1) לא למכור קרקע בארץ ישראל לגויים. (2) לא לתת להם חן - לא לשבח את הגויים ביופי או במעשים נאים. (3) לא לתת להם מתנת חנם - כשהיהודי לא מקבל מכך תמורה או הנאה. ובכלל האיסור הוא נתינת צדקה במתנה לגוי שאינו מכירו.

אולם, בגמרא (גיטין ס"א) מובא: "מפרנסים עניי נכרים עם עניי ישראל, ומבקרים חולי נכרים עם חולי ישראל, וקוברין מתי נכרים עם מתי ישראל מפני דרכי שלום (שבכך בפעם הבאה גם הגויים ידאגו ויעזרו לעניים, החולים והנפטרים היהודים)" - משמע שנותנים צדקה לעניי עכו"ם, ואין אומרים איסור 'לא תחנם'. קושיה!.

עונים התוספות (ע"ז כ): כאשר יש דרכי שלום (תועלת שתצמח ליהודים) - נחשב הדבר כטובת היהודי שמקבל תמורה שמותר לתת גוי (וכן פסק הטור י"ד סימן ת"א, א' ערוך השולחן סימן רנ"א סעיף י"ג).

לכן, להלכה למעשה: **גבאי צדקה** הנותן כספים לעניים, עליו ליתן גם לעניי גוים מפני דרכי שלום, כדי שלא יהיה איבה בין היהודים לגויים. **אולם אדם פרטי** שאינו מוכר למבקשי הצדקה, כגון אדם שעובר ברכבו על פני צומת, ומבקשים ממנו גויים צדקה, לא שייך בזה מפני דרכי שלום, הואיל ואף אחד אינו אמור לדעת אם יש לו כסף ליתן או לא, ולכן אין לו לתת בזה כסף לצדקה!.

הרבנית נרעשה נוכח הכבוד הרב שחלקו לה בזכות בעלה והתפעלה מההערכה שמעריכים אותו, ומיד התבלבלה לגמרי עד ששכחה את מה שרצתה לומר. ביקשה להתברך מפי החפץ חיים ושובה חזרה לביתה.

באותו מעמד נכח תלמיד החפץ חיים, הגאון רבי שמואל וולאקין זצ"ל, בראותו כל זאת המתין עד שכל הנוכחים יצאו, ושאל את ה'חפץ חיים': "רבי, תורה היא וללמוד אני צריך, האמנם יש לחלוק כזה כבוד לאשת חבר?". ענהו החפץ חיים: "**הנהגה ראויה היא לשבח איש באזני אשתו ואשה באזני בעלה. כי במלה אחת של שבח אפשר להסיר כמה וכמה הקפדות וטרוניות ולהחליקם**".

המשיך ה'חפץ חיים' ואמר: '**אם המלאכים ראו צורך לשבח את שרה בפני בעלה כדי לחבבה בעיניו, קל וחומר אנו שצריכים בצורה נכונה לשבח את הבעל בעיני אשתו, ואת האשה בעיני בעלה, והדבר יכול לפתור הרבה בעיות וקשיים שיש ביניהם!**'.

'הבאת שלום בין איש לאשתו' - הוא מהדברים שמקבלים שכר בעולם הזה, מפני שגורם להבאת השכינה לבית מישראל ועושה נחת רוח להקב"ה! (הרה"ג ראובן אלבו שליט"א)

לגרום חביבות

המלאכים מגיעים לאברהם אבינו ושואלים אותו: "איה שרה אשתך" - אמר רבי יהודה אמר רב יצחק: יודעין היו מלאכי השרת ששרה באוהל, אז מדוע שאלו זאת? להודיע שצנועה היתה, כדי לחבבה על בעלה (ב"מ פז ע"א).

הגאון רבי ברוך בער לבוביץ זצ"ל בעל "ברכת שמואל", ראש ישיבת קמניץ, היה ידוע ומפורסם כתלמיד חכם שעמל מאד בתורה. כשהיה מתעמק בסוגיה, היה שוכח לאכול ולישון, וככל שניסתה הרבנית לשכנעו שיזהר בבריאותו ויקפיד על סדר יום קבוע - לא עלה בידה. עד שיום אחד החליטה הרבנית שהדרך היחידה להשפיע על בעלה שיאכל כראוי, היא לנסוע לרבן של ישראל, החפץ חיים זצ"ל, שיעמיד את בעלה על כך שהדברים נוגעים להלכות שמירת הגוף והנפש, ולדבריו ודאי ישמע.

כששמע זאת רבי ברוך הוא התחנן לאשתו שלא תלך לחפץ חיים שוודאי יכריחו לשנות ממנהגו, אך היא היתה נחושה בדעתה, קמה ונסעה. כשהגיעה לבית החפץ חיים, היה הרב יושב ולפניו תלמידי הישיבה שבאו לשמוע את שיעורו. כשנודע לו מי זו הבאה, מיד קם ממקומו מלוא קומתו באמרו: "**בפני אשת חבר (ת"ח) של אותו גאון וצדיק, חייב אני לעמוד!**". ואחריו קמו לה כל בני הישיבה.

המעצור לעשירות

הם התפללו מוקדם בנץ, בעוד שרעייתו הצדיקה אירגנה את המזוודות לחזרה לביתם בקרית ספר. הם הגיעו למסלול, אלא שלאחר כמה עשרות מטרים של הליכה ברגל, הם מבחינים מרחוק בקבוצת תיירים גדולה הצועדת לכיוונם. אותם תיירים שאינם יהודים לא נראו כאנשים הלבושים ברוח היהדות הטהורה, בפרט בימי הקיץ החמים.

ר' מאיר ואשתו החליטו לעקוף אותם מדרך צדדית ארוכה יותר, ובלבד שישמרו על טהרת וקדושת המשפחה, ויעשו נחת לבורא עולם. הם הלכו מהדרך הצדדית, אלא שגם שם הגיעה מולם קבוצה גדולה של נערים ונערות מבית ספר לא דתי.

לא היתה אפשרות להימלט מראיות שאינן צנועות, הגם אם יוריד את המשקפיים. ר' מאיר הרגיש ניסיון גדול, והחליט מיד: **"המקום לא מתאים לנו! אנו מסתובבים ונוסעים חזרה לבית!"**. אשתו הסכימה איתו, אלא שעל פני הילדים ניכרה אכזבה עמוקה. **"אתם בני מלכים!"**, עודד אותם אביהם, **"ובני מלכים מרוממים ולא הולכים בכל מקום ככל אדם, אלא שומרים על עצמם!"**, וכדי לעודד אותם הבטיח להם פיצוי: **"ניסע כעת לחוף 'כינר' המופרד להשתכשך במים"**. **"ייששש!!!"**, קפצו הילדים מאושר.

הם נסעו אל החוף המופרד ב'כינר'. ר' מאיר והבנים נכנסו לצד הגברים, ורעייתו והבנות הלכו לאיזור הנשים, כשהם קבעו שעת יציאה.

ר' מאיר החל לשחות לעומק, אלא, שלפתע, הוא עשה תנועה לא זהירה, ומשקפיו נשמטו לתוך מעמקי הכנרת...

ר' מאיר לא ידע את נפשו מרוב צער, אלו היו משקפיים בעלי מספר גבוה מאד, העולות סכום רב, ובלעדיהם הוא כמעט לא רואה כלום...

- המשך בעמוד 4 -

בבין-הזמנים של חודש אב התשע"א, לפני 14 שנה. ר' מאיר ורעייתו המתגוררים ב'קרית ספר', תכננו לצאת עם חמשת ילדיהם לטיול בן כמה ימים בצפון הארץ. לאחר בירורים, הם סגרו דירת נופש בעיר טבריה המתאימה למשפחתם.

לילה לפני שיצאו לנופש, הגיע לעירם דרשן נודע שדיבר על הסכנות הרוחניות שיש בטיולים ובנופשים, ועל הזהירות בשמירת הקדושה והטהרה ממקומות שיש בהם ערבוב

ופריצות המזיקים לנשמה של האדם וילדיו הטהורים. **"לא שווה לאבד נשמות קדושות, בגלל טיול זמני וקצר"**, אמר הדרשן מעומקי ליבו. ר' מאיר התחזק מאד מהשיחה ואף שיתף את אשתו בתוכנה.

למחרת, יצאה המשפחה אל דירת הנופש בטבריה. המקום היה מושלם: נוף נהדר, במקום תורני סמוך לבתי כנסת וקרוב לכנרת. הם זכו לשבת של התעלות, ואף זכו לפקוד את קברות הצדיקים בימים שלאחר מכן.

והנה, ביום שלישי - היום האחרון לשהותם בצפון, תיכנן ר' מאיר לקחת את ילדיו למסלול יפייפה המיועד למשפחות, עליו המליץ לו ידיד טוב, כסיום מוצלח לנופש המשפחתי. לצורך כך, הוא ביקש מהילדים לקום מוקדם ולהתארגן.

מי לא מכיר את ההבטחה הגדולה שמגלה לנו הגמרא (תענית ט): כתוב בפסוק (דברים יד, טז): **"עשר תעשר"**, ופירושו - **"עשר בשביל שתתעשר"**, ללמדך שכל המעשר מהכנסותיו - מובטח לו שיתעשר! מוסיפה הגמרא ואומרת כי מותר לנסות בזה את הקב"ה, שנאמר (מלאכי ג): **"הביאו את כל המעשר אל בית האוצר..."** ובחנוני נא בזאת, אמר ה' צבאות, אם לא אפתח לכם את ארובות השמים, והריקותי לכם ברכה עד בלי די". למרות שאסור לנסות את ה', בזה מותר ואף יש בכך מצוה!

שואל רבנו החיד"א שאלה קשה: **"והרי רואים אנו אנשים המקפידים לעשר את כל הכנסותיהם, ולא זוכים להתעשר, ונשארים במצבם ואף חלקם בעלי חובות!"**, והרי הגמרא מבטיחה עשירות, ואף מותר לנסות את ה' בדבר. הכיצד יתכן הדבר?!"

עונה רבנו החיד"א תירוץ מבהיל: **"דברי תורתנו הקדושה וחז"ל - אמת, ואכן האדם המשתדל לעשר - זוכה לעשירות, אלא שישנם אנשים שיש להם 'חור בכיס' וכל העשירות המוזרמת להם, הולכת לאיבוד בגלל החור. ומהו אותו חור המפסיד את העשירות המוזרמת לאדם מהשמיים? - גבה עיניים ורחב לבב, אותו לא אוכל"**, על ידי שהאדם אינו שומר את עיניו וצופה במקומות שאינם צנועים, הוא מפסיד את הברכה הגדולה היורדת לו מהמעשר! שהרי האותיות שאחר 'עין', הינם 'כסף', שלפי קדושת ושמירת הקדושה בעיניים ובצניעות - מגיע השפע הממוני לאדם! ונרמז הדבר בפסוק: **"גבה עיניים" - אם עיניך לא שמורות, "ורחב לבב" - אזי אפילו שאתה נותן מעשר בהרחבה, "אותו לא אוכל" - לא תוכל להחזיק את השפע שהיה צריך להגיע אליך מהמעשר!** (מתוך דברי הגה"צ הרב אלימלך בידרמן שליט"א).

את המעשה המדהים הבא סיפרו בעלי המעשה בעצמם: **"היה זה**

המעצור לעשירות

הראה לך בצורה על טבעית, כיצד הוא משלם לך על כך ודואג לך. ר' מאיר חי' כהסכמה והוסיף את הפסוק: "ועוצם עיניו מראות ברע... מלך ביופיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים" (ישעיה לג) (מתוך גיליון 'קבלת שבת').

אדם השומר את עיניו - זוכה לקדושה גדולה ומכין לעצמו כלי לשפע גדול בפרנסה ובברכה בחייו, ההשתדלות של האשה בצניעות ובשמירה על קדושתה - מביא לה ברכה עצומה בחיים!.

'וזה הסוד', כותב רבנו החיד"א, **'מדוע ישנם אנשים המעשרים ולא מתעשרים - הכל בעבור שאינם מצליחים להקפיד על שמירת העיניים והקדושה שלהם, שהוא מקור כל השפע שבא לאדם בחייו!'**

"אברהם אבינו הגיע לגדולה", כותב הרמב"ן (האמונה והביטחון פ"ו), "לא בעבור שקיים את כל התורה כולה, כי רבים כמוהו קיימו התורה והמצוות ולא התעלו לדרגה גבוהה שכזו. אלא שזכה לכל זאת, בזכות עמידתו בעשרה ניסיונות שעמד, אשר בהן נתגלה נודעה חיבתו לפני ה'!".

אתה יכול ללמוד תורה רוב היום ושכר גדול, אפשר לעשות מצוות וחסדים רוב היום והשכר יהיה גדול - אך להגיע למצב שה' בוחר בך ומעלה אותך לגדולה וחשיבות שאתה נעשה חביב אצל ה', זה רק בשעת הניסיון! שאת או אתה עוברים ניסיון לא קל - זה נשלח מהשמיים ובוחנים אותך, עד כמה אתה אוהב את ה' ונאמן לו. עד היכן את מוכנה לעקוד את הרצונות שלך בשביל לשמח את מי שנותן לך חמצן! ה' מביט בך ומחכה!.

המשקפיים נפלו לו במרחק של עשרות מטרים משם בעומק הכנרת, כשהחוף עמוס במתרחצים, ולפתע הם מגיעים עד לרגליו!.

הוא יצא מהחוף ופגש את אשתו כשהוא מספר לה על הנס הגדול! כל בני המשפחה התרגשו מהחסד שעשה להם ה', וניסו לתאר את הצער והקושי שהיו צריכים לעבור אילולא הנס של המשקפיים. הם חזרו לביתם בריאים ושלמים!.

בערב, אמר ר' מאיר לאשתו: "אין חולק שזה נס של ממש, אך אינני מבין באיזו זכות זכיתי שנמצאו המשקפיים ובכך הטיול הסתיים ברוגע, והימים הקרובים עוברים עליי בשלוה, ללא צער של קניה חדשה בעלות גבוהה, ובצער של חוסר הסתדרות עקב קוצר הראיה?".

"זה לא ברור לך?!", היא שאלה בתמיה, "לדעתי, הדבר ברור שזכית לכך עקב ההתגברות בקדושת העיניים במסלול, כאשר החלטת לעצור את המסלול ולהסתובב חזרה לרכב. הקב"ה כל כך נהנה מזה, והוא

הוא ניסה לחפש במקום הנפילה במשך כמה דקות, אך ללא הצלחה. המשקפיים נבלעו במעמקי הכנרת כלא היו! הוא חזר אל החוף בלעדיהם, כשהוא שבור ומתוסכל: רק לאחרונה הוא קנה את המשקפיים בעלות גבוהה במיוחד, וכעת הוא לא יכול לנהוג בחזרה (כשלאשתו אין רישיון) מפני שהוא אינו רואה כלום, והם תקועים בחוף המופרד עם כל המזוודות והחפצים. הוא הרגיש חסר אונים והתפלל לה' מקירות ליבו שיושיע אותו ואת משפחתו. לפי המצב הנוכחי, הוא אינו יודע איך ישוב לביתו, ומצטער מהמחשבה כיצד יסתדר בימים הקרובים עד שיזמין חדשות, ומהיכן ישיג סכום כסף לרכישת זוג חדש!.

הוא נעמד במים הרדודים של הכניסה לחוף, כשהוא נזכר בדברי הגמרא כי אבידה שנשטפה בנהר הינה אבודה מהאדם לפי שאינו יכול למוצאה. הדבר גרם לו לייאוש נוסף, והמתין לשעה בה קבע עם אשתו להיפגש ליד הרכב, על מנת לספר לה על תקלה חמורה בתהליך סיום הטיול והנופש. ילדיו שראוהו מבולבל, ניסו לחפש את המשקפיים בצלילה, אך ללא הועיל.

והנה, לאחר כמה דקות שהוא עומד במים הרדודים של החוף, הוא מרגיש משהו מתכתי נתקע ברגליו. הוא לא רואה כלום בלי המשקפיים, לכן, הוא ניסה להתכופף ולמשש את החפץ, ולתדהמתו הוא מגלה... לא פחות ולא יותר את המשקפיים האבודות!.

"זה נס! נס של ממש!", הוא קפץ והחל לשיר 'מזמור לתודה', ולשבח את ה' ללא סוף.

החידה השבועית ?! מי היתה האם שפחדה שבנה יהרוג אותה ומדוע?

שמואל זאטסלער זצ"ל (1878-1948) היה מראשי תנועת הציונים הכלליים בארץ ישראל. הוא נשוי לרחל, ואב לשלושה ילדים. נפטר בשנת 1948.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: דוד בן רבקה, עליזה בת אסתר רינה. רינת, ריקי, מור מור ויוסי בני עליזה, ליעד בן מורן מור, שולה בת עיישה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה, יעקב בן עזיזה. זיווג הנון: שירן בת חוה, הודיה בת רבקה. לע"ב: מנשה בן יקוט, יצחק בן מטילדה מזל

דיון משפחתי

שאלה לסעודת שבת: אדם ראה תינוק נעול ברכב יוקרתי ביום חם, מיד הביא פטיש ושבר את החלון, אלא שאז שהתברר שזו בובה. האם חייב לשלם לבעל הרכב? (הרב משה צור)

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74. לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה. ניתן לקבל החזר מס

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

דפוס צבעים אמיתיים

daniel777achiel@gmail.com • 052-7437136

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א